

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ὑπὸ Ἀρ. 565 τῆς 23ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1967

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ Ι

Ο περί Συντάξεων (Τροποποιητικός) Νόμος του 1967 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ Ἀρθρῷ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμὸς 9 τοῦ 1967

ΝΟΜΟΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΩΝ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΝΟΜΟΝ.

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολούθως :

1. Ὁ παρὼν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περί Συντάξεων (Τροποποιητικός) Νόμος τοῦ 1967, θὰ ἀναγιγνώσκηται δὲ ὁμοῦ μετὰ τοῦ περί Συντάξεων Νόμου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς «ὁ βασικὸς Νόμος»).

Συνοπτικὸς τίτλος.
Κεφ. 311,
17 τοῦ 1960.

2. Ὁ βασικὸς Νόμος διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

Τροποποίησις τοῦ βασικοῦ Νόμου διὰ τῆς συστάσεως Μέρους I ἐκ τῶν ἀρθρῶν 2 μέχρι τέλους.

(α) ἅπαντα τὰ ὑφιστάμενα ἄρθρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 2 μέχρι τοῦ τελευταίου τοῦ βασικοῦ Νόμου συνιστῶσιν ὁμοῦ τὸ πρῶτον Μῆρος με ἐπικεφαλίδα «ΜΕΡΟΣ Ι.—ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ» καὶ
(β) ἀντικαθίστανται αἱ λέξεις «δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου», ὅπουδήποτε αὐταὶ ἀπαντῶνται, διὰ τῶν λέξεων «δυνάμει τοῦ παρόντος Μέρους».

3. Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ βασικοῦ Νόμου διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

Τροποποίησις τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ βασικοῦ Νόμου.

(α) διὰ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἐδαφίου (I) ὡς ἀκολούθως :

(i) διὰ τῆς ἀπαλείψεως τῆς ὑποπαραγράφου (viii) ἐκ τῆς παραγράφου (α) τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ ὅρου «συντάξιμοι ἀπολαβαί»·

(ii) διὰ τῆς παρενθέσεως, κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀλφαβητικὴν αὐτῶν τάξιν, τῶν ἀκολουθῶν νέων ὁρισμῶν :

« ἄστυνομικὸς ἔχει τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὡς καὶ ἐν τῷ περί Ἀστυνομίας Νόμῳ ἀλλὰ δὲν περιλαμβάνει ἀστυνομικὸν ἔχοντα βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ Λοχίου·

« νόμος » περιλαμβάνει πᾶσαν διάταξιν νομοθετικῆς φύσεως »

Κεφ. 285,
26 τοῦ 1959
19 τοῦ 1960
21 τοῦ 1964
29 τοῦ 1966

(β) διὰ τῆς προσθήκης τοῦ κάτωθι ἐδαφίου :

«(3) Ἡ ἡλικία προσώπου θεωρεῖται ὡς συμπληρουμένη κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπετείου τῶν γενεθλίων αὐτοῦ.»

Τροποποιήσις
τοῦ ἄρθρου 3
τοῦ βασικοῦ
Νόμου.

4. Τὸ ἐδάφιον (1) τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ βασικοῦ Νόμου διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν λέξεων «δύνανται νὰ χορηγῶνται» ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρῃ γραμμῇ αὐτοῦ διὰ τῆς λέξεως «χορηγῶνται».

Τροποποιήσις
τοῦ ἄρθρου 5
τοῦ βασικοῦ
Νόμου.

5. Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ βασικοῦ Νόμου διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ ἐδαφίου (1) αὐτοῦ καὶ τῆς διαγραφῆς τοῦ ἀριθμοῦ καὶ παρενθέσεων «(2)» ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐδαφίου (2) τὸ ὁποῖον παραμένει ἡ μόνη διάταξις τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου.

Τροποποιήσις
τοῦ ἄρθρου 6
τοῦ βασικοῦ
Νόμου.

6. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ βασικοῦ Νόμου διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

(α) διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς παραγράφου (α) διὰ τῆς ἀκολουθουσῆς παραγράφου :

«(α) ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῆς ἡλικίας ἀναγκαστικῆς ἀφυπηρητήσεως ἢ καθ' οἰονδήποτε μεταγενέστερον χρόνον ἢ ἐν οἰαδήποτε περιπτώσει καθ' ἣν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ἤθελεν ἀπαιτήσῃ παρὰ ὑπαλλήλου ἢ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν νὰ ἀφυπηρητήσῃ ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῆς ἡλικίας τῶν πενήκοντα πέντε ἐτῶν, ἢ ἐν περιπτώσει ἀστυνομικοῦ τῶν πενήκοντα ἐτῶν, ἢ καθ' οἰονδήποτε μεταγενέστερον χρόνον, ὅταν ἀπαιτηθῇ παρ' αὐτοῦ ἢ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὸν οὕτω νὰ ἀφυπηρητήσῃ.»

(β) διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς ἐπιφυλάξεως τοῦ ἄρθρου διὰ τῆς ἀκολουθουσῆς ἐπιφυλάξεως :

«Νοεῖται ὅτι χορηγεῖται φιλοδώρημα εἰς γυναῖκα ὑπάλληλον, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, εἰς τὴν ὅποιαν ἐπιτρέπεται ὅπως ἀφυπηρητήσῃ λόγω γάμου ἢ ἐπικειμένου γάμου ἢ τεκνογονίας αὐτῆς, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι δὲν δικαιούται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰς σύνταξιν, φιλοδώρημα ἢ ἄλλο ἐπίδομα.»

* Ἀντικατά-
στασις τοῦ
ἄρθρου 8 τοῦ
βασικοῦ
Νόμου.

7. Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ βασικοῦ Νόμου διὰ τοῦ παρόντος ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθουσῆς ἄρθρου :

« Ἡλικία ἀφυπηρητήσεως. 8.—(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων παντὸς νόμου καὶ τοῦ ἐδαφίου (2), ἡ ἡλικία ἀναγκαστικῆς ἀφυπηρητήσεως ἀπάντων τῶν ὑπαλλήλων εἶναι ἡ τῶν ἐξήκοντα ἐτῶν :

Νοεῖται ὅτι τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ ὑπαλλήλου ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν ὅπως ἀφυπηρητήσῃ ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῆς ἡλικίας τῶν πενήκοντα πέντε ἐτῶν ἢ καθ' οἰονδήποτε μεταγενέστερον χρόνον, ὡσαύτως δὲ ἐν περιπτώσει γυναικὸς ὑπαλλήλου νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὴν ὅπως ἀφυπηρητήσῃ λόγω γάμου ἢ ἐπικειμένου γάμου ἢ τεκνογονίας αὐτῆς :

(2) Ἡ ἡλικία ἀναγκαστικῆς ἀφυπηρητήσεως δι' ἀστυνομικοὺς εἶναι ἡ τῶν πενήκοντα πέντε ἐτῶν :

Νοεῖται ὅτι τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρ' ἀστυνομικοῦ ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν ὅπως ἀφυπηρητήσῃ ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῆς ἡλικίας τῶν πενήκοντα ἐτῶν ἢ καθ' οἰονδήποτε μεταγενέστερον χρόνον, ὡσαύτως δὲ ἐν περιπτώσει γυναικὸς ἀστυνομικοῦ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὴν ὅπως ἀφυπηρητήσῃ λόγω γάμου ἢ ἐπικειμένου γάμου ἢ τεκνογονίας αὐτῆς :

(3) Ἐκαστος ὑπάλληλος ἀφυπηρετεῖ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ μηνὸς ὅστις ἔπεται τοῦ μηνὸς κατὰ τὸν ὁποῖον συμπληροῦται ἡ ἡλικία τῆς ἀναγκαστικῆς ἀφυπηρητήσεως αὐτοῦ.

(4) Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται, ἐὰν θεωρῇ τοῦτο ἐπιθυμητὸν πρὸς τὸ δημόσιον συμφέρον, νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς ὑπάλληλον ὅπως παραμείνῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν συμπληροῦται ἡ ἡλικία ἀναγκαστικῆς ἀφυπηρητήσεως αὐτοῦ ἐπὶ τοσοῦτο χρονικὸν διάστημα ὅσον τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει.»

8. Τὸ ἐδάφιον (1) τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ βασικοῦ Νόμου διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν λέξεων «πεντήκοντα ἐτῶν», ὅπουδῆποτε αὐταὶ ἀπαντῶνται, διὰ τῶν λέξεων «πεντήκοντα πέντε ἐτῶν».

Τροποίησις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ βασικοῦ Νόμου.

9. Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ βασικοῦ Νόμου διὰ τοῦ παρόντος καταργεῖται, τὰ δὲ ἄρθρα 14 ἕως 18 ἐπαναριθμοῦνται ὡς ἄρθρα 13 ἕως 17 ἀντιστοιχῶς, πάσης ἀναφορᾶς εἰς οἰονδήποτε τῶν ρηθέντων ἄρθρων ἐν οἷωδῆποτε ἄρθρῳ τροποποιουμένης καταλλήλως.

Κατάργησις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ βασικοῦ Νόμου.

10. Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ βασικοῦ Νόμου (ὡς τοῦτο ἐπανηριθμήθη ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου) διὰ τοῦ παρόντος ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ ἄρθρου :

Ἀντικατάστασις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ βασικοῦ Νόμου.

«Συντάξεις εἰς ἐξαρτωμένους ὅταν ὑπάλληλος φονεύεται κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν καθήκοντος.

16.—(1) Τηρούμενων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὅταν ὑπάλληλος ἀποθάνῃ συνεπείᾳ τραύματος τὸ ὁποῖον ὑπέστη—

- (α) ἐν τῇ ἐνεργῳ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ· καὶ
- (β) ἄνευ ἰδικῆς του ἀμελείας· καὶ
- (γ) λόγῳ περιστάσεων αἱ ὁποῖαι δύνανται εἰδικῶς νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν φύσιν τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ,

ἐνῶ διετέλει ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ, ἐπιπροσθέτως πρὸς τὸ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 15 τυχὸν χορηγηθῆν εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ φιλοδώρημα—

- (i) ἐὰν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλίπῃ χήραν, σύνταξιν εἰς αὐτὴν ἐφ' ὅσον παραμένει ἀνύπανδρος ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὰ δέκα ἐξηκοστὰ τῶν ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαβῶν του κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ὑπέστη τὸ τραῦμα·
- (ii) ἐὰν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλίπῃ χήραν εἰς τὴν ὁποίαν χορηγεῖται σύνταξις δυνάμει τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ τέκνον ἢ τέκνα, σύνταξιν δι' ἕκαστον τέκνον ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὸ ἐν ἕκτον τῆς ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου καθοριζομένης συντάξεως·
- (iii) ἐὰν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλίπῃ τέκνον ἢ τέκνα, ἀλλὰ δὲν καταλίπῃ χήραν ἢ δὲν χορηγεῖται σύνταξις εἰς τὴν χήραν, σύνταξιν δι' ἕκαστον τέκνον ἐκ ποσοῦ διπλασίου τοῦ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου καθοριζομένου·
- (iv) ἐὰν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλίπῃ τέκνον ἢ τέκνα καὶ χήραν εἰς τὴν ὁποίαν χορηγεῖται σύνταξις δυνάμει τῆς παραγράφου (i) τοῦ παρόντος ἐδαφίου καὶ ἡ χήρα ἀκολουθῶς ἀποθάνῃ, σύνταξιν δι' ἕκαστον τέκνον ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ θανάτου τῆς χήρας ἐκ ποσοῦ διπλασίου τοῦ ὑπὸ τῆς παραγράφου (ii) τοῦ παρόντος ἐδαφίου καθοριζομένου·

- (ν) ἔὰν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος δὲν καταλίπη χήραν, ἢ ἔὰν δὲν χορηγῆται σύνταξις εἰς τὴν χήραν, καὶ ἔὰν ἢ μήτηρ του ἐξηρτάτο πλήρως ἢ κυρίως ἐξ αὐτοῦ διὰ τὴν συντήρησίν της, σύνταξιν εἰς τὴν μητέρα, ἐφ' ὅσον αὕτη στερεῖται ἐπαρκῶν μέσων συντηρήσεως, ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὴν σύνταξιν ἣτις θὰ ἠδύνατο νὰ εἶχε χορηγηθῆ εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ :

Νοεῖται ὅτι—

- (α) σύνταξις δὲν εἶναι πληρωτέα δυνάμει τοῦ παρόντος ἐδαφίου καθ' οἷονδήποτε χρόνον διὰ πλείονα τῶν τριῶν τέκνα·
- (β) εἰς περίπτωσιν συντάξεως χορηγηθείσης δυνάμει τῆς παραγράφου (ν) τοῦ παρόντος ἐδαφίου, ἔὰν ἢ μήτηρ εἶναι χήρα κατὰ τὸν χρόνον τῆς χορηγήσεως τῆς συντάξεως καὶ ἀκολουθῶς νυμφευθῆ ἐκ νέου, ἢ τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ νέου γάμου· ἔὰν δὲ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν καθ' οἷονδήποτε χρόνον ἢ μήτηρ ἔχη ἄλλους ἐπαρκεῖς πόρους συντηρήσεως, ἢ σύνταξις αὕτη τερματίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τὴν ὁποῖαν ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν ἠθελεν ὀρίσει·
- (γ) σύνταξις χορηγηθεῖσα εἰς θῆλυ τέκνον δυνάμει τοῦ παρόντος ἐδαφίου τερματίζεται, ὅταν τὸ τέκνον νυμφευθῆ·
- (δ) ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν δύναται νὰ διατάξῃ τὴν συνέχισιν καταβολῆς συντάξεως διὰ τέκνον, τὸ ὁποῖον καίτοι ἔπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὑπέστη καθ' ὃν χρόνον ἐδικαιοῦτο εἰς σύνταξιν, πνευματικὴν ἢ σωματικὴν ἀναπηρίαν πιστοποιουμένην ἰατρικῶς καὶ καθιστώσαν αὐτὸ ἀνίκανον νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ἡ τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ἔὰν οὗτος καθ' οἷονδήποτε χρόνον ἰκανοποιηθῆ δι' ἰατρικῆς ἀποδείξεως ὅτι ἡ ἀναπηρία ἔπαυσεν ὑφισταμένη ἢ δὲν ἐμποδίζει τὸ ἐν λόγω τέκνον νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

(2) Ἐν περιπτώσει ὑπαλλήλου μὴ κατέχοντος συντάξιμον θέσιν, ὃ ἐν τῷ ἐδαφίῳ (1) ὅρος 'συντάξιμοι ἀπολαβαί' σημαίνει τὰς ἀπολαβάς αὐτοῦ αἱ ὁποῖαι θὰ ἦσαν συντάξιμοι ἀπολαβαί, ἔὰν ἢ ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένη θέσις ἦτο συντάξιμος.

2 τοῦ 1964
3 τοῦ 1966.

(3) Οἰαδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου μειοῦνται κατὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐν τρίτον τοῦ ἐτησίου ποσοῦ τοῦ λόγω θανάτου καταβαλλομένου ὠφελήματος ὑπὸ τύπον συντάξεων πληρωτέων δυνάμει τοῦ περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων Νόμου ἢ παντὸς νόμου τροποποιούντος ἢ ἀντικαθιστῶντος αὐτόν.

2 τοῦ 1964
3 τοῦ 1966.

(4) Οἰαδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἐτησίου ποσοῦ παντὸς λόγω θανάτου καταβαλλομένου ὠφελήματος ὑπὸ τύπον συντάξεων πληρωτέων δυνάμει τοῦ περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων Νόμου ἢ παντὸς νόμου τροποποιούντος ἢ ἀντικαθιστῶντος αὐτόν, ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ὑπερβαίνουνσι τὰς κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου ἐτησίως συνταξίμους ἀπολαβάς τοῦ ὑπαλλήλου.

(5) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἡ λέξις 'τέκνον' σημαίνει τέκνον τὸ ὁποῖον εἶναι κάτω τῆς ἡλικίας τῶν δεκαεξέτων ἢ τὸ ὁποῖον εἶναι ἄνω τῆς ἡλικίας ταύτης ἀλλὰ κάτω τῆς ἡλικίας τῶν δεκαεννέα ἐτῶν καὶ φοιτᾷ εἰς σχολὴν, κολλέγιον, πανεπιστήμιον ἢ ἄλλο ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα ἢ ἐξασκεῖται ὑφ' οἰουδήποτε προσώπου δι' οἰονδήποτε ἐπιτήδευμα, ἐπάγγελμα ἢ τέχνην ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὥστε νὰ ἀπαιτῆται παρ' αὐτοῦ νὰ ἀφιεροῖ εἰς τὴν φοίτησιν ἢ ἐξάσκησιν τὸ σύνολον τοῦ χρόνου του. Ὁ ὅρος περιλαμβάνει :

- (α) τέκνον γεννηθὲν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ γονέως·
- (β) θετὸν ἢ ἐξώγαμον τέκνον γεννηθὲν πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ τραύματος καὶ πλήρως ἢ κυρίως ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ ἀποθανόντος ὑπαλλήλου διὰ τὴν συντήρησίν του· καὶ
- (γ) τέκνον υἱοθετηθὲν νομίμως πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ τραύματος καὶ ἐξαρτώμενον ὡς προαναφέρθη.

(6) Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐν περιπτώσει θανάτου ὑπαλλήλου ὅταν ἡ χήρα ἢ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἢ ἀμφότερα δικαιούνται εἰς συντάξεις δυνάμει τοῦ Μέρους II :

Νοεῖται ὅτι ἐὰν αἱ δυνάμει τοῦ Μέρους II χορηγητέαι συντάξεις εἶναι συνολικῶς μικρότεραι τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου χορηγητέων συντάξεων καταβάλλονται αἱ συνολικῶς μεγαλύτεραι συντάξεις.»

11. Ὁ βασικὸς Νόμος διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς παρενθέσεως, εὐθὺς μετὰ τὸ ἄρθρον 17 (ὡς τοῦτο ἐπανηριθμήθη), τοῦ ἀκολουθοῦ νέου ἄρθρου :

« Ὑπηρεσία εἰς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις τῆς Δημοκρατίας.

18.—(1) Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, ὑπηρεσία ὑπαλλήλου εἰς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις τῆς Δημοκρατίας διακόπτουσα τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ θεωρεῖται, διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Νόμου, ὡς δημοσία ὑπηρεσία, διαρκούσης δὲ τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας ὃ ὑπάλληλος θεωρεῖται κατέχων τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατεῖχεν εὐθὺς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὑπηρεσίας του εἰς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις τῆς Δημοκρατίας.

(2) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἡ Ἐνοπλιὸν Δυνάμεις σημαίνει τὴν δυνάμει τῶν περι τῆς Ἐθνικῆς Φρουρᾶς Νόμων συσταθεῖσαν Ἐθνικὴν Φρουρὰν καὶ περιλαμβάνει πᾶσαν ἄλλην Δύναμιν τὴν ὁποίαν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἤθελε κηρύξει ὡς Ἐνοπλιὸν Δύναμιν τῆς Δημοκρατίας.»

20 τοῦ 1964
49 τοῦ 1964
68 τοῦ 1964
26 τοῦ 1965
27 τοῦ 1965
44 τοῦ 1965
5 τοῦ 1966
14 τοῦ 1966
41 τοῦ 1966.

12. Ὁ βασικὸς Νόμος διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς εἰς αὐτὸν προσθήκης, εὐθὺς μετὰ τὸ Μέρος I, τοῦ ἀκολουθοῦ νέου Μέρους :

«ΜΕΡΟΣ II.

ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΕἰΣ ΧΗΡΑΣ ΚΑΙ ΤΕΚΝΑ.

21.—(1) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Μέρους ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ διάφορος ἔννοια—

ἡ ὀρισθεῖσα ἡμέρα σημαίνει τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου.

Τροποίησις τοῦ βασικοῦ Νόμου διὰ τῆς παρενθέσεως νέου ἄρθρου.

Τροποίησις τοῦ βασικοῦ Νόμου διὰ τῆς προσθήκης νέου Μέρους.

Ἐρμηνεία.

‘συντάξιμος υπάλληλος’ σημαίνει δημόσιον υπάλληλον κατέχοντα συντάξιμον θέσιν υπό μόνιμον ιδιότητα·

‘συνταξιούχος’ σημαίνει πολίτης τῆς Δημοκρατίας εἰς τὸν ὁποῖον ἐχορηγήθη σύνταξις δυνάμει τοῦ Μέρους I ἐπὶ τῇ ἀφυπηρητήσει του ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἀλλὰ δὲν περιλαμβάνει—

52 τοῦ 1962
68 τοῦ 1962.

(α) δικαιοῦχον συντάξιμον υπάλληλον υπό τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ περὶ Ἀποζημιώσεως Δικαιοῦχων Ὑπαλλήλων Νόμου τοῦ 1962 ὅστις ἀφυπηρέτησε δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου τούτου· ἢ

6 τοῦ 1962.

(β) ἀφυπηρετοῦντα υπάλληλον υπό τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ περὶ Ραδιοφωνικοῦ Ἰδρυμάτος Κύπρου (Ὑπηρεσία Κυβερνητικῶν Ὑπαλλήλων) (Διατάξεις Ἀφυπηρετήσεως) Νόμου τοῦ 1962 ὅστις ἀφυπηρέτησε δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου τούτου· ἢ

Κεφ. 311
17 τοῦ 1960.

(γ) υπάλληλον τοῦ ὁποῖου αἱ ὑπηρεσίαι ἐτερματίσθησαν διὰ σκοποὺς δημοσίου συμφέροντος δυνάμει τῆς παραγράφου (στ) τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Μέρους I καὶ ὁ ὁποῖος ἀπεδέχθη διορισμὸν υπό Κοινοτικῆς Συνελεύσεως·

‘ὑπηρεσία ἄνευ εισφορῶν’ σημαίνει ὑπηρεσίαν διὰ τὴν ὁποῖαν ἀρχικαὶ ἢ τελικαὶ εισφοραὶ, ὡς ὀρίζονται ἐν τῷ ἄρθρῳ 29, δὲν καταβάλλονται·

‘ὑπηρεσία μετ’ εισφορῶν’ σημαίνει ὑπηρεσίαν κατόπιν τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας διὰ τὴν ὁποῖαν κατεβλήθησαν περιοδικαὶ εισφοραὶ, ὡς προνοεῖται ἐν τῷ ἄρθρῳ 28, ἢ ὑπηρεσίαν διὰ τὴν ὁποῖαν κατεβλήθησαν ἀρχικαὶ εισφοραὶ ἢ ἐγένετο συμφωνία πρὸς καταβολὴν τελικῶν εισφορῶν δι’ ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ’ ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος, ὡς προνοεῖται ἐν τῷ ἄρθρῳ 29·

‘Ὑπουργὸς’ σημαίνει τὸν Ὑπουργὸν Οἰκονομικῶν.

(2) Πᾶσα λέξις ἢ πᾶς ὄρος χρησιμοποιούμενος ἐν τῷ παρόντι Μέρει καὶ μὴ ὀριζόμενος ἐν αὐτῷ ἔχει, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ διάφορος ἔννοια, τὴν ὑπὸ τοῦ Μέρους I ἀποδοθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἔννοιαν.

Συντάξεις
εἰς χήρας
καὶ τέκνα.

22. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Μέρους, ἐπὶ τῷ θανάτῳ ἄρρενος συνταξιῶμου υπαλλήλου εἰς τὸν ὁποῖον ἐφαρμόζεται τὸ παρὸν Μέρος ἢ ἄρρενος συνταξιούχου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς ‘ὁ ἀποθανὼν’) χορηγεῖται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ—

(α) ὅταν καταλίπη χήραν, σύνταξις εἰς τὴν χήραν (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένη ὡς ‘σύνταξις χήρας’)· καὶ

(β) ὅταν εἶχε σύζυγον καθ’ οἰονδήποτε χρόνον κατόπιν τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας (εἴτε ὁ γάμος παρέμεινεν ἐν ἰσχύϊ μέχρι τοῦ θανάτου του εἴτε ὄχι καὶ εἴτε σύνταξις χήρας χορηγεῖται ἢ δυνατόν νὰ χορηγηθῇ εἴτε ὄχι), σύνταξις πρὸς ὄφελος τῶν ἐκ τοῦ γάμου τέκνων καί, εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις, ἄλλων τέκνων αὐτοῦ ἢ αὐτῆς (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένη ὡς ‘σύνταξις τέκνων’):

Νοεῖται ὅτι, διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Μέρους, δὲν λαμβάνεται ὑπ’ ὄψιν γάμος τοῦ ἀποθανόντος τελεσθεὶς ἀφ’ οὗτος οὗτος ἔπαυσε νὰ εἶναι δημόσιος υπάλληλος, πᾶσα δὲ ἐν τῷ παρόντι Μέρει ἀναφορὰ εἰς γάμον, σύζυγον, τὴν χήραν ἢ τὰ τέκνα τοῦ ἀποθανόντος ἐοικημέναι ἀναλόγως.

Ἐξάρτησις
συντάξεων ἐκ
τῆς συντά-
ξεως τοῦ
ἀποθανόντος.

23. Σύνταξις δὲν χορηγεῖται δυνάμει τοῦ παρόντος Μέρους
ἐκτὸς ἑάν—

- (α) ὁ ἀποθανὼν ἦτο συνταξιούχος· ἢ
(β) ὁ ἀποθανὼν ἐδικαιούτο εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως
δυνάμει τοῦ Μέρους I (εἴτε τοιαύτη σύνταξις πράγματι
ἐχορηγήθη εἴτε ὄχι)· ἢ
(γ) ὁ ἀποθανὼν ὑπηρετεῖ ἀκόμη ὡς δημόσιος ὑπάλληλος
κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του καί, ἔαν εἶχε
τότε ἀφυπηρητήσῃ δυνάμει τῆς παραγράφου (ε)
τοῦ ἄρθρου 6, θὰ ἐδικαιούτο εἰς τὴν χορήγησιν
συντάξεως.

Σύνταξις
χήρας.

24.—(1) Σύνταξις χήρας δὲν χορηγεῖται ἔαν ἡ χήρα κατὰ
τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου συνέζη μετ' ἄλλου
ἀνδρὸς ἢ ἔαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου ἡ χήρα ἐπανευμ-
φεύθη· ἔαν δὲ κατόπιν τῆς χορηγήσεως συντάξεως χήρας ἡ
χήρα ἐπανευμφευθῇ, ἡ σύνταξις τερματίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερο-
μηνίας τοῦ νέου γάμου.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου (1), ἡ σύνταξις
χήρας καταβάλλεται ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου μέχρι
τοῦ θανάτου τῆς χήρας.

Ποσοστὸν
τῆς συντά-
ξεως χήρας.

25.—(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου (2), ἡ
σύνταξις χήρας ὑπολογίζεται—

- (α) ἐν τῇ περιπτώσει ὑπηρεσίας μετ' εἰσφορῶν, πρὸς ἓν
χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν ἐξηκοστὸν (1/1760) τῶν
ἔτησίων συνταξίμων ἀπολαβῶν τοῦ ἀποθανόντος
ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ σύνταξις αὐτοῦ ὑπελογίσθη ἢ
θὰ ὑπελογίζετο δυνάμει τοῦ Μέρους I δι' ἕκαστον
μῆνα ὑπηρεσίας μετ' εἰσφορῶν· ἢ
(β) ἐν τῇ περιπτώσει ὑπηρεσίας ἄνευ εἰσφορῶν, πρὸς ἓν
τρισεκατοστὸν πεντακοσιοστὸν εἴκοστὸν (1/3520)
τῶν ἔτησίων συνταξίμων ἀπολαβῶν τοῦ ἀποθα-
νόντος ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ σύνταξις αὐτοῦ ὑπελογίσθη
ἢ θὰ ὑπελογίζετο δυνάμει τοῦ Μέρους I δι' ἕκαστον
μῆνα ὑπηρεσίας ἄνευ εἰσφορῶν :

Νοεῖται ὅτι ἔαν ὁ συντάξιμος ὑπάλληλος εἶχε, κατὰ τὸν
χρόνον τοῦ θανάτου του ἢ τῆς ἀφυπηρητήσεώς του ἐκ τῆς
δημοσίας ὑπηρεσίας, δυνάμει τῆς παραγράφου (ε) τοῦ
ἄρθρου 6, συμπληρώσει δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἄνω τῶν δέκα
ἀλλὰ κάτω τῶν εἴκοσιν ἐτῶν, θεωρεῖται οὗτος ὡς συμπλη-
ρώσας εἴκοσιν ἐτῶν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἢ δὲ προστεθεῖσα
περίοδος ὑπηρεσίας θεωρεῖται ὡς ὑπηρεσία μετ' εἰσφορῶν,
ὡς καθορίζεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 21. Ἐὰν ὁμως ἡ χρονικὴ
διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἡλικίας του κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θα-
νάτου, ἢ τῆς ἀφυπηρητήσεώς του ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας
δυνάμει τῆς παραγράφου (ε) τοῦ ἄρθρου 6, καὶ τῆς συμπλη-
ρώσεως τῆς ἡλικίας ἀναγκαστικῆς ἀφυπηρητήσεως αὐτοῦ
προστιθεμένη εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς δημοσίας ὑπηρε-
σίας του εἶναι κάτω τῶν εἴκοσιν ἐτῶν, τὸ μικρότερον τοῦτο
χρονικὸν διάστημα ὑποκαθιστᾷ τὰ εἴκοσιν ἔτη κατὰ τὸν
ὑπολογισμὸν τῆς καταβλητέας συντάξεως :

Νοεῖται περαιτέρω ὅτι ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἡ σύνταξις
χήρας δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ τρία ὄγδοα τῆς πλήρους συντά-
ξεως τοῦ ἀποθανόντος.

(2) Ἡ σύνταξις χήρας συνταξιούχου ἀφυπηρητήσαντος πρὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας εἶναι τὸ ἐν τέταρτον τῆς εἰς αὐτὸν καταβαλλομένης συντάξεως κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ θανάτου του, ἐξαιρουμένου τοῦ τιμαριθμικοῦ ἐπιδόματος :

Κεφ. 314.
43 τοῦ 1962
44 τοῦ 1962
52 τοῦ 1963
5 τοῦ 1964
28 τοῦ 1965
37 τοῦ 1966
74 τοῦ 1966.

Νοεῖται ὅτι ἐὰν ὁ συνταξιούχος οὗτος ἦτο εἰσφορεὺς εἰς τὸ δυνάμει τοῦ περι Συντάξεων Χηρῶν καὶ Ὀρφανῶν Νόμου καθιδρυθὲν Ταμεῖον Συντάξεων Χηρῶν καὶ Ὀρφανῶν, ἡ σύνταξις τῆς χήρας αὐτοῦ αὐξάνεται διὰ τῆς προσθήκης ἑνὸς τρισχιλιοστοῦ πεντακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ (1/3520) τῶν συνταξίμων ἀπολαβῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ σύνταξις του ὑπελογίσθη δι' ἕκαστον συμπεπληρωμένον μῆνα ὑπηρεσίας διὰ τὸν ὁποῖον ἦτο εἰσφορεὺς εἰς τὸ ρηθὲν Ταμεῖον καὶ διὰ τὸν ὁποῖον ἐγένετο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰσφορὰ εἰς τὸ Ταμεῖον.

(3) Ἡ ἐλάχιστη δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (2) καταβλητέα σύνταξις εἶναι πεντήκοντα δύο λίραι ἐτησίως. Τὸ αὐτὸ ἐλάχιστον ποσὸν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (1) καταβλητέαν σύνταξιν, ἀλλ' αὐξάνεται διὰ τῆς προσθήκης ποσοῦ ἴσου πρὸς εἴκοσι καὶ ἕξ λίρας ἐτησίως πολλαπλασιαζομένης ἐπὶ τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους κατεβλήθησαν ἢ θεωρεῖται ὅτι κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν τῆς συνολικῆς ὑπηρεσίας ἢ ὁποία λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως.

Σύνταξις
τέκνων.

26.—(1) Σύνταξις τέκνων χορηγεῖται ἐὰν ὑφίστανται τέκνα δικαιούμενα εἰς ταύτην καὶ καταβάλλεται ἐφ' ὅσον χρόνον ταῦτα δικαιοῦνται.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, τέκνα δικαιούμενα εἰς σύνταξιν εἶναι τὰ τέκνα τοῦ ἀποθανόντος ἢ τέκνα συζύγου αὐτοῦ ὡς ὀρίζεται εἰς τὸ ἐδάφιον (6).

(3) Δὲν δικαιοῦνται εἰς σύνταξιν τέκνων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος ἄρθρου—

(α) τέκνα τοῦ ἀποθανόντος γεννηθέντα μετὰ πάροδον δέκα μηνῶν ἀφ' ὅτου οὗτος ἔπαυσε νὰ εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος ἢ υἱοθετηθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἀφ' ὅτου οὗτος ἔπαυσε νὰ εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος·

(β) τέκνα συζύγου τοῦ ἀποθανόντος γεννηθέντα ἢ υἱοθετηθέντα μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου ἢ ἀφ' ὅτου ὁ ἀποθανὼν ἔπαυσε νὰ εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος.

(4) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου (3) δὲν χορηγεῖται σύνταξις διὰ—

(α) ἐξώγαμον τέκνον τοῦ ἀποθανόντος· ἢ

(β) θετὸν τέκνον τοῦ ἀποθανόντος καὶ τέκνον συζύγου αὐτοῦ· ἢ

(γ) θετὸν, υἱοθετηθὲν ἢ ἐξώγαμον τέκνον συζύγου αὐτοῦ,

ἐκτὸς ἐὰν τὸ τέκνον ἐξηρτᾶτο πλήρως ἢ κυρίως ἐκ τοῦ ἀποθανόντος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

(5) Δὲν χορηγεῖται σύνταξις τέκνων διὰ θῆλυ τέκνον τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἀποθανόντος ἦτο ἔγγαμον καὶ σύνταξις τέκνων χορηγηθεῖσα διὰ θῆλυ τέκνον τερματίζεται ὅταν τοῦτο νυμφευθῇ.

(6) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁ ὅρος "τέκνον" ἔχει τὴν εἰς τὸν ὅρον τοῦτον ἀποδιδόμενην ἔννοιαν ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου (5) τοῦ ἄρθρου 16.

(7) Ἀνεξαρτήτως τῶν προηγουμένων διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ διατάξῃ τὴν συνέχισιν καταβολῆς συντάξεως τέκνων διὰ τέκνον τὸ ὁποῖον, καίτοι ἔπαυσε δικαιοῦμενον ταύτης δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὑπέστη καθ' ὃν χρόνον ἐδικαιοῦτο εἰς σύνταξιν τέκνων, πνευματικὴν ἢ σωματικὴν ἀναπηρίαν, πιστοποιουμένην ἰατρικῶς, καὶ καθιστῶσαν τοῦτο ἀνίκανον νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ἡ τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ ἐὰν οὗτος καθ' οἷονδῆποτε χρόνον ἱκανοποιηθῇ δι' ἰατρικῆς ἀποδείξεως ὅτι ἡ ἀναπηρία ἔπαυσεν ὑφισταμένη ἢ δὲν ἐμποδίζει τὸ ἐν λόγῳ τέκνον νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Συντάξεις
τέκνων :
Ποσοστὸν
καὶ τρόπος
καταβολῆς.

27.—(1) Μία μόνον σύνταξις τέκνων χορηγεῖται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν οἰουδήποτε ὑπαλλήλου ἀλλὰ—

- (α) τὸ ποσοστὸν αὐτῆς ποικίλλει ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς αὐτὴν δικαιομένων τέκνων· καὶ
- (β) καταβάλλεται εἰς τὸ πρόσωπον ἢ τὰ πρόσωπα καὶ κατὰ τοιαῦτα τμήματα ὡς ὁ Ὑπουργὸς ἤθελεν ὀρίσει· καὶ
- (γ) τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ὁποῖον ἅπανα ἢ οἷονδῆποτε τμήμα αὐτῆς καταβάλλεται χρησιμοποιεῖ τὸ εἰς αὐτὸ καταβληθὲν ποσόν, ἄνευ διακρίσεως, πρὸς ὄφελος ἀπάντων τῶν τέκνων τὰ ὁποῖα δικαιοῦνται εἰς αὐτὴν ἢ πρὸς ὄφελος ἐκείνων ἐξ αὐτῶν ὡς ὁ Ὑπουργὸς ἤθελεν ὀρίσει.

(2) Ὄταν ὁ ἀποθανὼν δὲν καταλίπη χήραν ἢ, ἐὰν καταλίπη χήραν, μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς, τὸ ἐτήσιον ποσοστὸν συντάξεως τέκνων εἶναι—

- (α) ἔφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι τρία ἢ πλείονα, κατὰ πενήκοντα τοῖς ἑκατὸν μεγαλύτερον τῆς συντάξεως ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν·
- (β) ἔφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι δύο, ἴσον πρὸς τὴν σύνταξιν ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν·
- (γ) ἔφ' ὅσον ὑπάρχει ἐν μόνον εἰς ταύτην δικαιούμενον τέκνον, τὸ ἡμισυ τῆς συντάξεως ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν.

(3) Ὄταν ὁ ἀποθανὼν καταλίπη χήραν, τὸ ἐτήσιον ποσοστὸν τῆς συντάξεως τέκνων διαρκούσης τῆς ζωῆς αὐτῆς εἶναι—

- (α) ἔφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι τρία ἢ πλείονα, ἴσον πρὸς τὴν καταβλητέαν εἰς τὴν χήραν σύνταξιν·
- (β) ἔφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι δύο, τὰ δύο τρίτα τῆς καταβλητέας εἰς τὴν χήραν συντάξεως.
- (γ) ἔφ' ὅσον ὑπάρχει ἐν μόνον εἰς ταύτην δικαιούμενον τέκνον, τὸ ἐν τρίτον τῆς καταβλητέας εἰς τὴν χήραν συντάξεως.

(4) Διὰ τὴν ἐν τῷ ἐδαφίῳ (2) ἀναφερομένην σύνταξιν ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν καὶ τὴν ἐν τῷ ἐδαφίῳ (3) ἀναφερομένην καταβλητέαν εἰς τὴν χήραν σύνταξιν ἐφαρμόζονται αἱ ἐν τῷ ἐδαφίῳ (3) τοῦ ἄρθρου 25 διατάξεις.

Περιοδικαὶ
εἰσφοραὶ.

28.—(1) Τὰ ἀκόλουθα πρόσωπα (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερόμενα ὡς 'εἰσφορεῖς') καταβάλλουσιν εἰσφοράς δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς 'περιοδικαὶ εἰσφοραὶ') :

(α) πᾶς ἄρρην ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ἦτο συντάξιμος ὑπάλληλος καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἀσκεῖ τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως μὴ ὑπαχθῆ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν ἐν τῷ Πίνακι αὐτοῦ Κανονισμῶν· καὶ

(β) πᾶς ἄρρην ὑπάλληλος ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ (εἴτε κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν εἴτε μετὰ ταύτην) ὁ ὁποῖος καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος καθ' οἰονδήποτε χρόνον μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν.

(2) Αἱ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὑπὸ εἰσφορέως δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου εἶναι πρὸς ἕν καὶ τρία τέταρτα τοῖς ἑκατὸν τῶν ἑκάστοτε ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαβῶν αὐτοῦ καὶ καταβάλλονται—

(α) ἐν τῇ περιπτώσει εἰσφορέως ὁ ὁποῖος ὑπηρετεῖ ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν, ἀπὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας μέχρις ὅτου παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος·

(β) ἐν τῇ περιπτώσει εἰσφορέως ὁ ὁποῖος καθίσταται εἰσφορεὺς καθ' οἰονδήποτε χρόνον μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος μέχρις ὅτου παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος.

(3) Αἱ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὑπολογίζονται ἐπὶ τῶν μηνιαίων συνταξίμων ἀπολαβῶν τοῦ εἰσφορέως κατὰ προσέγγισιν τοῦ πλησιεστέρου πολλαπλασίου τῶν πέντε μίλις.

(4) Ἐὰν εἰσφορεὺς διατελῆ ἐπ' ἀδείᾳ μετ' ἠλαττωμένου μισθοῦ ἢ ἄνευ μισθοῦ ἢ διατελῆ ἐν διαθεσιμότητι, εἰσφέρει οὗτος κατὰ τὸ ἐν τῷ ἔδαφίῳ (2) καθοριζόμενον ποσοστόν.

(5) Ἡ ὑποχρέωσις διὰ περιοδικὰς εἰσφοράς δημιουργεῖται ἡμερησίως καὶ αἱ εἰσφοραὶ αὗται ἀφαιροῦνται ἐκ τῶν ὑστέρων μηνιαίως ἐκ τῶν ἀπολαβῶν τοῦ εἰσφορέως, ἐὰν δὲ διαρκούσης χρονικῆς περιόδου ἀδείας ἄνευ μισθοῦ εἰσφορεὺς δὲν καταβάλῃ τὰς εἰσφοράς του, τὸ ποσὸν τῶν καθυστερημένων εἰσφορῶν του ἀφαιρεῖται ἐκ τῶν καταβλητέων εἰς αὐτὸν κατόπιν τῆς τοιαύτης ἀδείας ἀπολαβῶν εἰς τοιαύτας δόσεις οἷας ὁ Γενικὸς Λογιστὴς ἤθελεν εἰς ἑκάστην περιπτῶσιν ὀρίσει.

Εἰσφοραὶ
διὰ προη-
γουμένην
ὑπηρεσίαν.

29.—(1) Πᾶς εἰσφορεὺς ὑπηρετῶν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ὅστις εἶχε προηγουμένην συντάξιμον ὑπηρεσίαν δύναται, ἐὰν ἐπιθυμῇ τοῦτο, νὰ ἀσκήσῃ ἀνεκκλήτως δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως καταβάλῃ τὰς πληρωτέας εἰσφοράς δι' οἰονδήποτε χρονικὴν περίοδον συμπληρωμένων μηνῶν τοιαύτης προηγουμένης ὑπηρεσίας, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ σύνταξις διὰ τὴν προηγουμένην ταύτην ὑπηρεσίαν ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν τῇ παραγράφῳ (α) τοῦ ἔδαφίου (1) τοῦ ἄρθρου 25 καθοριζομένου ποσοστοῦ.

(2) Τὸ ἐν τῷ ἔδαφίῳ (1) ἀναφερόμενον δικαίωμα ἐκλογῆς ἀσκεῖται ἐντὸς χρονικῆς περιόδου τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας δι' ἐγγράφου ἀπευθυνομένου πρὸς τὸν

Γενικὸν Λογιστὴν καὶ καθορίζοντος τὴν χρονικὴν περίοδον ὑπηρεσίας διὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὑπάλληλος ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ τὰς πληρωτέας εἰσφοράς καὶ τὴν μέθοδον διὰ τῆς ὁποίας ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ τὰς εἰσφοράς ταύτας.

(3) Αἱ διὰ προηγουμένην ὑπηρεσίαν εἰσφοραὶ εἶναι πρὸς ἔν καὶ τρία τέταρτα τοῖς ἑκατὸν τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαβῶν τοῦ εἰσφορέως δι' ἕκαστον συμπληρωμένον ἔτος προηγουμένης ὑπηρεσίας καὶ κατ' ἀναλογίαν δι' ἕκαστον συμπληρωμένον μῆνα προηγουμένης ὑπηρεσίας διὰ τοὺς ὁποίους οὗτος ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ εἰσφοράς. Διὰ τοὺς σκοποὺς τελικῶν εἰσφορῶν αἱ ἑτήσιοι συντάξιμοι ἀπολαβαί' εἶναι ὡς καθορίζονται ἐν τῷ Κανονισμῷ 19 τοῦ Πίνακος. Αἱ εἰσφοραὶ αὗται δύνανται νὰ καταβληθῶσι διὰ πληρωμῆς ἐφ' ἅπαξ, εἴτε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος ἐκλογῆς (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς ἄρχικῆ εἰσφορά') εἴτε δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀφυπηρητήσεως ἢ τοῦ θανάτου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς ἑλικῆ εἰσφορά').

Πίναξ.

(4) Ἐὰν οἷοσδήποτε ἄρρην ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀριθεῖσαν ἡμέραν ἦτο συντάξιμος ὑπάλληλος ἀποθάνῃ ἐντὸς χρονικῆς περιόδου τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐν λόγω ἡμέρας χωρὶς νὰ ἔχη ἀσκήσει δικαίωμα ἐκλογῆς δυνάμει τοῦ ἔδαφίου (2), θεωρεῖται οὗτος ὡς ἀσκήσας τὸ τοιοῦτο δικαίωμα διὰ τὸ σύνολον τῆς προηγουμένης συνταξίμου ὑπηρεσίας του καὶ αἱ καταβλητέαι εἰσφοραὶ ἀφαιροῦνται ἐκ τοῦ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 15 καταβλητέου εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ φιλοδωρήματος.

(5) Πᾶς ἄρρην ὑπάλληλος ἔχων προηγουμένην ὑπηρεσίαν δυναμένην νὰ λογισθῇ διὰ σκοποὺς συντάξεως ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μέλλοντι καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος καὶ ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ εἰσφοράς δι' οἰανδήποτε χρονικὴν περίοδον συμπληρωμένων μηνῶν τοιαύτης προηγουμένης ὑπηρεσίας δύναται, ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀφ' οὔτου καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος ἢ ἐντὸς τοσαύτης περαιτέρω χρονικῆς περιόδου ὅσην ὁ Ὑπουργὸς ἤθελεν ἐν οἰαδήποτε ἐιδικῇ περίπτωσει ἐπιτρέψει, νὰ ἀσκήσῃ ἀνεκκλήτως δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως καταβάλῃ τὰς καθωρισμένας εἰσφοράς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει αἱ καθωρισμένοι εἰσφοραὶ καταβάλλονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ χρόνον ὡς διαλαμβάνει τὸ ἔδαφιον (3) καὶ ἡ σύνταξις διὰ τὴν προηγουμένην ταύτην ὑπηρεσίαν ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ἐν τῇ παραγράφῳ (α) τοῦ ἔδαφίου (1) τοῦ ἄρθρου 25 καθοριζομένου ποσοστοῦ. Ἡ τοιαύτη ἐκλογὴ γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς ἡ δυνάμει τοῦ ἔδαφίου (2) ἐκλογὴ.

(6) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος ἦτο εἰσφορεὺς εἰς τὸ δυνάμει τοῦ περὶ Συντάξεων Χηρῶν καὶ Ὀρφανῶν Νόμου καθιδρυθὲν Ταμεῖον Συντάξεως Χηρῶν καὶ Ὀρφανῶν θεωρεῖται ὅτι κατέβαλε τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 28 καθοριζομένην εἰσφορὰν διὰ τὴν χρονικὴν περίοδον διαρκούσης τῆς ὁποίας ἦτο εἰσφορεὺς εἰς τὸ ρηθὲν Ταμεῖον καὶ διὰ τὴν ὁποίαν κατεβλήθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰσφορὰ εἰς τὸ Ταμεῖον, ἢ δὲ σύνταξις διὰ τὴν χρονικὴν ταύτην περίοδον ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν τῇ παραγράφῳ (α) τοῦ ἔδαφίου (1) τοῦ ἄρθρου 25 καθοριζομένου ποσοστοῦ.

Κεφ. 314.

43 τοῦ 1962

44 τοῦ 1962

52 τοῦ 1963

5 τοῦ 1964

28 τοῦ 1965

37 τοῦ 1966

74 τοῦ 1966.

*Επιστροφή
είσφορών.

30.—(1) Ἐάν—

(α) εἰσφορεύς, ὁ ὁποῖος κατέβαλε περιοδικὰς εἰσφοράς, ἀποθάνῃ ἢ παύσῃ νὰ εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος καὶ δὲν εἶχε νυμφευθῆ καθ' ὄλην τὴν χρονικὴν περίοδον τῆς ὑπηρεσίας του διὰ τὴν ὁποίαν κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ ἢ

(β) εἰσφορεύς, ὁ ὁποῖος κατέβαλε περιοδικὰς εἰσφοράς, ἀποθάνῃ ἢ παύσῃ νὰ εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὥστε νὰ μὴ δικαιουταί εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως δυνάμει τοῦ Μέρους I,

τὸ σύνολον τῶν περιοδικῶν εἰσφορῶν του καὶ πᾶσα ἀρχικὴ εἰσφορά τὴν ὁποίαν κατέβαλεν ἐπιστρέφονται εἰς αὐτὸν ἢ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ.

(2) Ἐάν ἡ σύζυγος εἰσφορέως ὅστις κατέβαλε περιοδικὰς εἰσφοράς προαποθάνῃ αὐτοῦ, οὗτος δέ, χωρὶς νὰ συνάψῃ ἄλλον γάμον, ἀποθάνῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἀφυπηρητήσῃ, αἱ ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς συζύγου του καταβληθεῖσαι ὑπ' αὐτοῦ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὡς καὶ πᾶσα καταβληθεῖσα ἀρχικὴ εἰσφορά ἐπιστρέφονται εἰς αὐτὸν ἢ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ.

(3) Ὄταν διὰ προηγουμένην ὑπηρεσίαν εἰσφορέως θὰ κατεβάλλετο τελικὴ εἰσφορά δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος ἐπὶ τῷ θανάτῳ του ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἐπὶ τῇ ἀφυπηρητήσῃ του ἐπὶ συντάξει, δὲν καταβάλλεται τοιαύτη τελικὴ εἰσφορά ὅταν οὗτος εἶναι ἄγαμος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἀφυπηρητήσεώς του ἢ ὅταν σύνταξις εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ δὲν εἶναι καταβλητέα.

(4) Ὅσάκις οἰαυδῆποτε εἰσφοραὶ δέον νὰ ἐπιστραφῶσι δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιστρέφονται αὐταὶ μεθ' ἀπλοῦ τόκου πρὸς τοσοῦτον ἐπιτόκιον ὅσον ὁ Ὑπουργὸς ἤθελεν ἐκάστοτε καθορίσει.».

Τροποποίησις
Κανονισμῶν
Συντάξεων.
Πίναξ.

13. Ἄνευ βλάβης ἢ ἐπηρεασμοῦ τῶν ἐξουσιῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ βασικοῦ Νόμου οἱ εἰς τὸν Πίνακα τούτου Κανονισμοὶ Συντάξεων τροποποιοῦνται ὑπὸ τῶν εἰς τὸν Πίνακα τοῦ παρόντος Νόμου Κανονισμῶν.

*Εφαρμογὴ
τοῦ Νόμου.

14.—(1) Τηρουμένης πάσης ἄλλης διατάξεως αὐτοῦ, ὁ παρὼν Νόμος ἐφαρμόζεται—

(α) εἰς πάντα ὑπάλληλον ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ἤτο συντάξιμος ὑπάλληλος :

Νοεῖται ὅτι—

(i) πᾶς τοιοῦτος ὑπάλληλος δύναται, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας, νὰ ἀσκῆσῃ ἀνεκκλήτως, δι' ἐγγράφου ἀπευθυνομένου πρὸς τὸν Γενικὸν Λογιστὴν, δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως μὴ ὑπαχθῇ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου (πλὴν τῶν ἄρθρων 3 (β), 4, 5 καὶ 9 αὐτοῦ) καὶ τῶν ἐν τῷ Πίνακι αὐτοῦ Κανονισμῶν·

(ii) προκειμένου περὶ τοιοῦτου ὑπαλλήλου, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν συνεπλήρωσε τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ καὶ δὲν ἔχει ἐκλέξει ἐπὶ τῇ βάσει ἰσχυοῦσης νομοθεσίας ὅπως παραμείνῃ ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ μέχρι τοῦ ἐξηκοστοῦ ἔτους, τὸ Ὑπουρ-

γικόν Συμβούλιον κέκτηται ἐξουσίαν ὅπως, δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ λαμβανομένης καὶ κοινοποιουμένης εἰς τὸν ἐν λόγῳ ὑπάλληλον ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας, διατάξῃ ὅπως αἱ πρόνοιαι τοῦ παρόντος Νόμου (πλὴν τῶν ἄρθρων 3 (β), 4, 5 καὶ 9 αὐτοῦ) καὶ τῶν ἐν τῷ Πίνακι αὐτοῦ Κανονισμῶν μὴ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς αὐτόν·

(β) εἰς πάντα ὑπάλληλον ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ (εἴτε κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν εἴτε μετὰ ταύτην) ὁ ὁποῖος καθίσταται συντάξιμος μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν.

(2) Πᾶς συντάξιμος ὑπάλληλος ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν, ὁ ὁποῖος ἤθελεν ἀσκήσει τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς δυνάμει τῆς ἐπιφυλάξεως (i) τῆς παραγράφου (α) τοῦ ἐδαφίου (I) ἢ διὰ τὸν ὁποῖον τὸ Ὑπουργικόν Συμβούλιον ἤθελε διατάξῃ δυνάμει τῆς ἐπιφυλάξεως (ii) τῆς παραγράφου (α) τοῦ ἐδαφίου (I) ὅπως αἱ πρόνοιαι τοῦ παρόντος Νόμου (πλὴν τῶν ἄρθρων 3 (β), 4, 5 καὶ 9 αὐτοῦ) καὶ τῶν ἐν τῷ Πίνακι αὐτοῦ Κανονισμῶν μὴ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς αὐτόν, καὶ ὁ ὁποῖος ἐν ἑκατέρᾳ περιπτώσει ἦτο εἰσφορεὺς τοῦ βάσει τοῦ περὶ Ταμείου Συντάξεων Χηρῶν καὶ Ὀρφανῶν Νόμου καθιδρυθέντος Ταμείου Συντάξεων Χηρῶν καὶ Ὀρφανῶν θεωρεῖται ἐπὶ τῷ θανάτῳ του ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ μετὰ τὴν ἀφυπηρέτησίν του ὡς συνταξιοῦχος διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Μέρους II τοῦ παρόντος Νόμου.

Κεφ. 314.
43 τοῦ 1962
44 τοῦ 1962
52 τοῦ 1963
5 τοῦ 1964
28 τοῦ 1965
37 τοῦ 1966
74 τοῦ 1966.

15. Ὁ παρὼν Νόμος τίθεται ἐν ἰσχύϊ τὴν 1ην ἡμέραν τοῦ Ἀπριλίου 1967.

Ἡμερομηνία
ἐνάρξεως
ἰσχύος.

Π Ι Ν Α Ξ.

(Ἄρθρον 13.)

ΟΙ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ (ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΟΙ) ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΤΟΥ 1967.

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρωνται ὡς οἱ περὶ Συντάξεων (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ τοῦ 1967, θὰ ἀναγινώσκωνται δὲ ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Συντάξεων Κανονισμῶν (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ Κανονισμοί»).

Συνοπτικὸς
τίτλος.

Κεφ. 311,
Πίναξ.
Ἐπίσημος
Ἐφημερίς,
Παράρτημα
Τρίτον :
8.12.1961.

2. Ὁ Κανονισμὸς 4 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

Τροποποίησις
τοῦ Κανο-
νισμοῦ 4.

- (α) διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν λέξεων «δυνατὸν νὰ χορηγηθῇ» (ἐν τῇ τετάρτῃ γραμμῇ) διὰ τῆς λέξεως «χορηγεῖται»·
- (β) διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν λέξεων «ἐν ἑξακοσιοστόν» (ἐν τῇ πέμπτῃ γραμμῇ) διὰ τῶν λέξεων «ἐν ἑξακοσιοστόν ἐξηκοστόν»·
- (γ) διὰ τῆς προσθήκης τῆς ἀκολουθοῦσας νέας παραγράφου (2), τῆς ὑφισταμένης παραγράφου ἀριθμουμένης ὡς παράγραφος (1) :
- «(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος Νόμου, ἡ δυνάμει τῆς παραγράφου (1) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ χορηγητέα σύνταξις εἰς ὑπάλληλον ὁ ὁποῖος ὑπηρετήσεν ὡς ἀστυνομικὸς πέραν τῶν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν αὐξάνεται

κατὰ ἐν ἑξακοσιοστὸν ἐξηκοστὸν τῶν ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαβῶν αὐτοῦ δι' ἕκαστον συμπληρωμένον μῆνα ὑπηρεσίας αὐτοῦ ὡς ἀστυνομικοῦ πέραν τῶν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν, νοουμένου ὅτι ἡ τοιαύτη αὐξήσις δὲν θὰ ὑπερβαίῃ τὰ ἐξήκοντα ἑξακοσιοστὰ ἐξηκοστὰ τῶν ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαβῶν αὐτοῦ :

Νοεῖται ὅτι ὅταν ὁ ὑπάλληλος δὲν εἶναι ἀστυνομικὸς κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἀφυπηρητήσεώς του, αἱ συντάξιμοι ἀπολαβαὶ αὐτοῦ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς εἰρημένης αὐξήσεως τῆς συντάξεως θὰ εἶναι αἱ ἀπολαβαὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ὑπελογίζετο ἡ σύνταξις αὐτοῦ ἐὰν ἀφυπηρέτει τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ὡς ἀστυνομικοῦ.».

Τροποποίησις
τοῦ Κανονισμοῦ 6.

3. Ὁ Κανονισμὸς 6 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς διαγραφῆς τῶν λέξεων «ἀπαιτεῖται ἢ» (ἐν τῇ τρίτῃ γραμμῇ).

Παρένθεσις
νέου Κανονισμοῦ.

4. Οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖνται διὰ τῆς ἐν αὐτοῖς παρενθέσεως τοῦ ἀκολούθου νέου Κανονισμοῦ εὐθὺς μετὰ τὸν Κανονισμὸν 19 :

«Συντάξιμοι
ἀπολαβαὶ
ὄρισμένων
ὑπαλλήλων.

19Α. Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Κανονισμοῦ 19, αἱ συντάξιμοι ἀπολαβαὶ ὑπαλλήλου ὁ ὁποῖος ἤσκησε δικαίωμα ἐκλογῆς δυνάμει τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ περὶ Συντάξεων (Τροποποιητικοῦ) Νόμου τοῦ 1967 μειοῦνται κατὰ ἕξ καὶ ἐν τέταρτον τοῖς ἑκατόν.».

Τροποποίησις
τοῦ Κανονισμοῦ 28.

5. Ὁ Κανονισμὸς 28 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ (1) λέξεων «ἐν ἑξακοσιοστὸν» (ἐν τῇ ὀγδόῃ γραμμῇ) διὰ τῶν λέξεων «ἐν ἑξακοσιοστὸν ἐξηκοστὸν».

Περιορισμὸς
τῆς ἐφαρμογῆς
τοῦ Κανονισμοῦ 30.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 30 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν παύουσιν ἐφαρμοζόμεναι ἐπὶ παντὸς ὑπαλλήλου ὁ ὁποῖος δὲν ἀσκεῖ δικαίωμα ἐκλογῆς δυνάμει τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ περὶ Συντάξεων (Τροποποιητικοῦ) Νόμου τοῦ 1967.